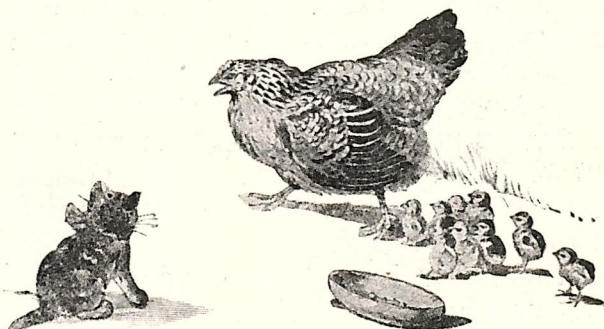

тѣхъ. Тя се доближила полека-лека и започнала да мърка приятелски, като че ги поздравлявала. Не щешъ

ли, квачката забѣлѣзва, разперва крилѣ и съ крѣсѣкъ се спуща върхъ нея.

— Не се безпокой, нищо лошо нѣма да имъ сторя, — казала Сивка: — искамъ само да си поиграя съ тѣхъ!

— Какво ми приказвашъ — крѣкала разярената квачка: — ти искашъ да изядешъ дѣцата ми! Чакай малко, азъ ще те науча! И тя се хвърлила върху Сивка да ѝ изкълве очитѣ. Сивка се уплашила и хукнала да бѣга.

Щомъ минала край кѣшното куче, то я съгледало, залаяло и се спустнало слѣдъ нея. Сивка се уплашила още по-вече. Тя ударила на бѣгъ и се спрѣла чакъ кога вече не чувала кучешкия лай.

Кждѣ била тя сега? Тукъ нищо не приличало на двора и кѣщата. Наоколо било зеленина, а тукъ-тамѣ изъ нея се подавали шарени цвѣтове. Тя се огледала боязливо наоколо и видѣла, че двѣ голѣми животни идатъ къмъ нея. Сивка се уплашила и ги попитала вежливо:

— „Моля, кажете ми, какъ да отида при мама?“

— „Му-у!“ измукало едното животно и започнало да я омирисва отвредъ.

— „Му-у!“ измукало и второто и се навело да стори сѣщото.